

सर्वत्रलाभालाभमानापमानादौ साम्यमवैषम्यं सर्वसाम्यं अनायासः धनाद्यर्थश्रमाभावः निर्वेदवैराग्यं अविधित्साकर्मणि इच्छाभावः विधित्सेति पाठे श्रवणादीच्छा लाभादवैषम्येरागादित्ततः प्रवृत्तित्तत आयासस्ततः सत्यत्याग इत्येतानि त्रयैकैव सुखीस्यान्नत्वत्वात् देहनिर्वाहस्त्वारब्धकर्मोपनैरेवान्नादिभिर्भविष्यति तस्मादुपरमएव श्रेयानित्यर्थः ॥ २ ॥ पदानि पदनीयानि आश्रयणीयानि प्रशांतये मोक्षा य एष इति विधेयापेक्षेऽल्लिङ्गैकत्वे एष स्वर्गादित्तत्साधनत्वात् ॥ ३ ॥ ४ ॥ भग्नोऽप्राशः व्यर्थचेष्टेवा दम्यौ दमनयोग्यौ गवौ वस्तरोताभ्यां संहितं युगं शकटादिधुरियोजितं तिर्यक्काष्ठं यस्यांतयोगो वीर्युज्ये ते ॥ ५ ॥ सुसंबद्धौ युगांतयोः सम्यग्योजितौ दमनाय असंबद्धाविति पाठे दमयित्रा असंयतौ ॥ ६ ॥ स्कंधदेशं संप्राप्तयोः सतीरितिसंबंधः उल्लिख्य तु लाभाजनद्वयवदुपरिभूमेर्नीत्वा ॥ ७ ॥ अविहितं देवेनानुप

भीष्म उवाच सर्वसाम्यमनायासः सत्यवाक्यंच भारत ॥ निर्वेदश्चाविधित्साच यस्य स्यात्स सुखी नरः ॥ २ ॥ एतान्येव पदान्याहुः पंचवद्धाः प्रशांतये ॥ एष स्वर्ग श्रधर्मश्च सुखंचानुत्तमं मतं ॥ ३ ॥ अत्राप्युदाहरंती ममिति हासं पुरातनं ॥ निर्वेदान्मं किनागीतं तन्निबोधयुधिष्ठिर ॥ ४ ॥ इहमानोधनं मं किं भग्नैश्च पुनः पुनः ॥ केन चिद्धनशेषेण क्रीतवान् दम्यगोयुगं ॥ ५ ॥ सुसंबद्धौ तुतौ दम्यौ दमनायाभिनिःस्तौ ॥ आसीनमुष्ट्रमध्येन सह सैवाभ्यधावतां ॥ ६ ॥ तयोः संप्राप्तयोरुष्ट्रः स्कंधदेशममर्षणः ॥ उत्थायोऽल्लिख्यतौ दम्यौ प्रससारमहाजवः ॥ ७ ॥ अहिममाणौ तुतौ दम्यौ तिनोष्ट्रेण प्रमाथिना ॥ धियमाणौ च संप्रेक्ष्य मं किं स्तत्राब्रवीदिदं ॥ ८ ॥ न चैवाविहितं शक्यं दक्षेणापीहितुं धनं ॥ युक्तेन श्रद्धया सम्यगीहां समनुतिष्ठता ॥ ९ ॥ कृतस्य पूर्वचानर्थं युक्तस्याप्यनुतिष्ठतः ॥ इमं पश्यत संगत्या मम देवमुपपु वं ॥ १० ॥ उद्यम्योद्यम्य मे दम्यौ विषमेणैव गच्छतः ॥ उल्लिख्य काकतालीयमुत्पथेनैव धावतः ॥ ११ ॥

स्थापितं ईहितुं एष्टुम् ईहितमिति पाठे आप्तमित्यध्याहारः श्रद्धया फलप्राप्तिश्च येन ईहां चेष्टां ॥ ९ ॥ कृतस्य पूर्वचानार्थे रिति पाठे अर्थेर्नानाकृतस्य पृथक्कृतस्य युक्तस्य अवहितचित्तस्य अनुतिष्ठतोऽर्थे प्राप्त्युपायान् संगत्या दम्यौष्ट्रसंबंधेन देवदेवेन ईश्वरेण निर्मितं ॥ १० ॥ उपप्लवमेवाह उद्यम्येति उद्यम्योद्यम्य उष्ट्रगतिवेगादुत्पत्त्योत्पत्त्युत्स्य विषमेण कच्छेण दम्यौ गच्छतः काकतालीयं देवकृतं संगमं उल्लिख्य उत्थाप्य धावत उष्ट्रस्येत्यादिमेषणसंबंधः उन्माथेनेव जंबूकमित्यपि पाठः तालः करतलयोः शब्दजनकः संयोगस्तस्मिन् क्रियमाणे उत्पत्तत्वाकाकौ देवान् तत्र तालाभ्यामाक्रान्तौ भून् तदेतत्काकतालीयमित्युच्यते काकस्पर्शसमकालं तालफलस्य तालदृक्षस्य वापतनंतदित्यन्ये मेषयोर्गुह्यतोः परस्परशिरःसंचद्वडन्माथस्तेनैव बान्मध्ये प्रविष्टो जंबूकोतिपीडनान्ममारतदपिकाकतालीयोत्थानमेव तथेदमित्यर्थः ॥ ११ ॥